

Sparen en werkloosheid

Door drs. M.S.L.F. Manssen

In tijden van economische crisis, wil men graag iets achter de hand houden, voor het geval men werkloos wordt. Dat is niet altijd even verstandig.

Als er gespaard wordt, wordt er minder gekocht, waardoor er minder geproduceerd hoeft te worden. Daardoor zullen er mensen ontslagen worden, omdat hun capaciteit tijdelijk niet nodig is. En de werklozen hebben ook weer minder geld om uit te geven, waardoor er nog minder gekocht wordt, enz. Pas als het vertrouwen van de consument herstelt, wordt er weer meer gekocht, meer geproduceerd en is er weer meer vraag naar arbeid. Wat ik hier beschreven heb, gaat over investeringen van bedrijven in voorraden. Hetzelfde gaat natuurlijk op voor overige investeringen, waarbij het vertrouwen van producenten hoog moet blijven.

Wat er verder gebeurt, is dat door het uitstellen van consumptie, en het aanbod wat op korte termijn niet snel gewijzigd kan worden, de prijzen dalen. Er is dus sprake van deflatie. Hierdoor worden aankopen nog langer uitgesteld, omdat in de toekomst meer gekocht kan worden voor het zelfde geld.

Als de marktwerking perfect is, en prijzen zich onmiddellijk aanpassen door te dalen, wat in het algemeen niet het geval is, zou er geen probleem ontstaan door sparen. Door het sparen zou er dan minder geld in omloop komen. Met behulp van de Fisher vergelijking is te zien dat het logisch zou zijn dat de prijzen dalen. Daardoor wordt geld meer waard, en kan nog steeds dezelfde hoeveelheid diensten en goederen worden aangeschaft voor consumptie of investering.